

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 2. Quid hic re ipsa tacite moliantur Trium-Viri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

mortis absolvendum esse : & hæc eorum verba sunt, sed verba tantum ; ita loquuntur, satis quidem Christianè sed coactè forte magis, quam liberè, & fictè magis quam verè : nunç quàm alia agant, quàm diversa per cuniculum pro suo genio moliantur, ostendamus.

§. 2.

*QUID HIC RE IPSA TACITE
moliantur Trium-Viri.*

Quid autem agunt? quod Cunicularii scilicet faciunt, si forte in rupem eorum ligones inciderint; à recto tramite ad latus deflectunt, & per circuitum saxa declinant: ita Cunicularios docent passim Architecti militares, & inter alios D. Antonius de Ville in suo munitionum libro Gallico lib. 2. part. 2. cap. 32. de Cuniculis: nec minus segniter Trium-Viros nostros id docet Vergerius in suo item cuniculorum libro Gallico part. 2. cap. 15. & 16. unde nec ipsi objectam hanc rupem rectè perrumpant: durius id est, ut vidimus, quam ut apertè dicant & candidè, ne ipso quidem in articulo mortis absolutionis beneficium indulgendum; sed in circuitum deflectunt, & eo per molliorem terram & moveri facilem arenam pervenire properant, quò per ipsa rectè saxa pertingere se posse desperant: ea, inquam, in medium protrudunt, ea stabilire laborant principia, quæ

B b

fi

si semel fidelibus persuaserint, necesse non habeant Sacramentalem absolutionem operosè negare, ut quam ipsi fideles Vergerianis illis jam imbuti, & delusi præstigiis nec sollicitè expeturi, nec inviti negari nedum non offerri passuri sunt, quod ut clarè perspicias Lector, juvat obliqua eorum hac in re placita indirectosq; conatus diligentius proponere; fallor, nisi tu ipse in hanc mecum sententiam eas, antecedentia eorum in hoc demum consequens desinere; dilatam hætenus ad mortis usque, & extremæ necessitatis articulum absolutionem, in ipso illo etiam articulo tutius negari.

Ac primò quidem, ut sunt timidiores instante jam morte hominum animi & conscientia, ita sopiendis ejus temporis curis, & anxietatibus præparanda videbantur remedia: hinc rigidi alibi & totis passim libellis, & ad desperationem propè animarum Divinae Justitiæ ubique præcones, hinc propè ad præsumptionem Divinae Misericordiæ subiti nobis fiunt encomiastæ homines, nec medium scientes tenere, & in utramvis partem nimis vehementes: imo eò etiam assurgunt ut certam jam ante vitam polliceantur pœnitentibus, quamdiu absolutionis beneficio frustrati sacramentalem reconciliationem suspirant; sic quasi aut Divinae Providentiæ à consiliis ipsi adstitissent, aut hoc cum iis pactum Deus inivisset, ut in quod illi tempus absolutionem jure aut injuria cunctabundi differrent, in illud ipse Pœnitentium vitam protrahere teneretur.

Audi Gummarum pag. 127. *nonne res, inquit, foret imo*

imprimis demiranda, quod Divina Providentia sineret eum vitam defungi tam infeliciter. Et paulo post: ut talis damnaretur, debuisset Providentia Divina destinato consilio decrevisse, ipsum in vindictam anteactæ vitæ in flammis infernales præcipitem dare. Facietne id Deus Optimus Maximus . . . aliter sanè, aliter fidendum Deo: ad illos mihi sermo est, qui norunt Divinam Providentiam attingere à fine usque ad finem fortiter, & disponere omnia suaviter, hoc est sine qua nec folium arbore . . . decidet . . . quanto minus fiet, ut eadem moderante homo corripiatur ægritudine, aut morte abripiatur? illos inquam alloquor, qui præter reliquos Ethnicorum errores & illum detestantur, quo rerum eventus fortunæ commento adscribere solebant. Ita Gummarus, seu potius ipse per Gummarum Vergerius; nam discipulo vix quidquam hic debemus, nisi quod Magistri verba gallica latinè reddiderit. Consonat Macarius pag. 305. revera, inquit, quomodo posset Divina bonitas illos . . . in æternum à se abjicere, & repudiare? non hoc de Misericordia Divina præsumi potest. Nempe, ut Vir eximius dixerat, ut id fieret debuisset Providentia Divina destinato consilio decrevisse ipsum in vindictam ante-actæ vitæ in flammis infernales præcipitem dare. Has scilicet Divinæ Misericordiæ cantilenas sopiendis conscientiarum anxietatibus occinunt, ut adeo ægrè ferre non debeat pænitens si in longius tempus absolutio differatur, sed potius agenda ei sint gratiæ; & sibi ipse protractam in longius vitam gratulari possit; nam differri ab iis absolutionem, vitam à Deo protrahi est; ut enim spatio intermedio moreretur,

*debuisse Providentia Divina destinato consilio decrevisse ipsum
 ..... inflammas infernales præcipitem dare : at non hoc de
 Misericordia Divina præsumi potest. Et revera quomodo posset
 Divina Bonitas id facere aut permittere? Ite ergo Pœnitentes,
 ite , & securi in utramvis aurem quiescite : tu quidem
 maria supera certus de portu ; si oriatur tempestas , si na-
 vem laceram fluctus hauriant , si uno omnes naufragio
 obruantur , tu solus evades , nam ut & tu mergerere , de-
 buisset Providentia Divina destinato consilio decrevisse te
 inflammas infernales præcipitem dare ; at non hoc de Misericor-
 dia Divina præsumi potest. Facietne id Deus optimus maxi-
 mus ? aliter sanè aliter fidendum Deo. Te verò si fatalis
 morbus lecto affixerit , si exhaustis viribus depasceris , &
 ad extrema paulatim deducaris , metum , curamque pone ;
 plus in novaturientibus Confessariis , quam in expertissimis
 Medicis ad vitam corporalem præsidii est ; dummodo illi
 absolutionem differre dignentur , desperatus æger non es ;
 nam ut morereris debuisse Providentia Divina destinato
 consilio decrevisse te inflammas infernales præcipitem dare.
 Præsumptuosa de Divina Providentia & Misericordia argu-
 mentatio ! quasi verò rerum omnium Conditor & Guber-
 nator Deus , naturæ , cujus Autor est , ordinem impedire ,
 aut invertere ex vestro arbitrio debeat ; nec perire possit ejus-
 modi pœnitens , nisi destinato consilio id decreverit Deus ,
 & non potius satis sit destinato consilio mihi liberum arbi-
 trium decrevisse , quo ego malè usus si letiferam sicam tuum
 in*

ET INFELIX CONCORDIA. 197

in pectus adigam, moriaris tu quidem, at destinato consilio homicidium illud non decreverit Deus, sed meæ mihi liberatis, quam ipse dedit, usu relicto, quod impedire non tenetur, justis de causis permittat. Et verò quid dicent ridiculi Divinæ Providentiæ assertores, si in pueri jam jam baptisandi caput ipso Templi in limine de tecto tegula fortuitò incidens tenerum cranium & molle cerebellum conterat: an hoc quoque ut fieret, debuit Providentia Divina destinato consilio decrevisse ut tegula de tecto in pueri caput decidat? debuit destinato consilio decrevisse inflammas (nam hæc eorum sententia est de pueris sine Baptismo morientibus) infernales præcipitem dare miserum heu! nec natum nisi ad infernum infantem? Alia scilicet Divinæ Providentiæ ratio, quæ cum decernat destinato consilio plurima, non nulla tamen fieri non tam ipse destinato consilio velit, quam ineffaciter nolens simpliciter patiatur; nisi forte per Calvinianam blasphemiam mala, quæ fieri & nos deploramus, & ipse gravissimis præceptis severè prohibet, destinato consilio decreta ab eo omnia & volita dicas. Ego sic existimo, præsumptuosi Magistri, si vos pœnitenti, qui quidem *ponatur* (ut tuis pag. 127. verbis Gummare utar) *sufficienter dispositus ad justitiam per absolutionem consequendam, sed non ut eam consequatur sine absolutione*, si, inquam, pœnitenti ejusmodi Sacramentale beneficium conferre more vestro lenti differtis, & ipse interim naturali ex causa, aut meâ etiam sicâ perierit, me quidem

quidem homicidam corporis, vos animi futuros parricidas,
& ab utrisque sanguinem repetiturum justissimum judicem.

Atque hæc remotior est, & disponendis ad cruda Vergerianæ factionis dogmata moribundorum animis prima præparatio; hinc cuniculi flexum ordiuntur: nunc propiora videamus.

§. 3.

DISTINCTIUS SINGULORUM *Doctrina exhibetur.*

NOtum est, & in priori meo libro penitus excussum famosum P. Gabriëlis dilemma pag. 144. *vel . . . peccator efficaciter intendit converti, vel non: si efficaciter intendit converti pœnitentiam implebit, & si moriatur ante absolutionem, solâ voluntate efficaci conversionis salvabitur; si non intendit, absolutio ipsi oberit, quia ad illam non est dispositus, sicque addet peccatis suis Sacrilegium, seu Sacramenti profanationem ad majorem sui damnationem.* His adde quæ supra dixerat pag. 143. *idem dici potest de pœnitente veraciter, & moriente priusquam absolutionis Sacramentum acceperit, quod eum sua fides reconciliavit, & salvavit.* Non multum abludit Eruditissimo Viro eximius Gummarus, qui ita sibi objicit pag. 125. *finge consuetudinarium sine absolutione dimissum postea in mortis discrimen adduci, & subito è vita decedere, ut nullus Sacerdos ipsi Sacramentum*
ab-